

[Hanne Budtz.]

de nærmere fastsatte betingelser er opfyldt. Vi har jo nu et grundlag, så vi kan overskue, hvad det er vi skal tage os i agt for ved en ny lovgivning. Det er et grundlag, som ikke alle lande har.

Den højtærede justitsminister har henvist til forholdene i Sverige, og hertil vil jeg svare, at vi kender farerne og kan forsøge at imødegå dem ved vor lovgivning. Jeg er forberedt på at høre den indvending, at selv sådanne lovbestemmelser kan omgås, men det er da klart, at enhver lov kan omgås, og det er mig bekendt, at også mange af bestemmelserne under det nuværende bevillingssystem kan omgås. Vi har faktisk stråmænd på mange områder, og i et enkelt tilfælde er stråmandssystemet ved at udarte til en vis trustdannelse. Sådan noget kan ske under enhver lov, men vi har jo vore domstole til at påse, at der ikke sker lovovertrædelser, og jeg har megen tillid til de danske domstole. De skal stå som et værn også på dette område.

Endelig bemærker jeg, at der i tilfælde af bevillingssystemets bortfald som en selvfølge må gives varsomme og rimelige overgangsbestemmelser. Det ville være urimeligt at ramme de ældre bevillingshavere for ikke at tale om de mange, der som enker driver mandens biograf videre.

Det er alene det rent principielle spørgsmål: bevilling eller ikke-bevilling, som forslagstillerne har sat til debat her ved denne lejlighed. Der er af den højtærede minister rettet forskellige spørgsmål til mig, som jeg ikke kan besvare i dag, men som jeg mener, vi kan se på i udvalget. Jeg mener ikke, at en nyordning skulle hindre en rimelig adgang for skoler til at se oplysende og belærende film, og de andre spørgsmål om filmråd, filmcentralen for ikke at tale om filmfonden mener jeg ikke hører hjemme under denne rent principielle debat. Dem kan vi vende tilbage til i udvalget.

Hermed anbefaler jeg forslaget til velvillig behandling.

Kolbjørn: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede, skal jeg gøre nogle bemærkninger til det foreliggende forslag. Biografloven af 13. april 1938 har nu været gældende i 18 år, længere end nogen tidligere lov på dette område. I disse år er

der indhøstet en række erfaringer. Der er sket en teknisk udvikling, som for de større biografer har betydet nye kostbare installationer. Vi oplever i øjeblikket en konflikt om filmslejen, som har medført, at en række hidtidige hovedleverandører har indstillet leverancen af film til Danmark. Der er således en række problemer vedrørende biografvæsenet, som kan give anledning til overvejelser af ordningen på dette felt.

Jeg mener dog, at en lovrevision må afvente en lettelse i byggesituationen. Så længe denne er så spændt, vil uanset alle formelle bestræbelser de eksisterende biografteatre have en monopolstilling. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at der alene i Københavns kommune er uddelt 4 biografbevillinger, som det på grund af byggesituationen ikke har været muligt at udnytte. De tre af disse er uddelt for op imod 10 år siden, og det er mig bekendt, at i hvert fald et par af bevillingshaverne har udfoldet meget energiske anstrengelser for at komme i gang og har forhandlet om det ene projekt efter det andet. Vi mener altså, at tiden endnu ikke er inde til en lovrevision, men vi er villige til at drøfte det fremsatte forslag i et udvalg.

Vi er imidlertid ikke enige med forslagstillerne i, at man bør forlade det grundlag, som den danske lovgivning hidtil har hvilet på. Vi er af den opfattelse, at bevillingssystemet har virket i retning af at sikre de danske biografer imod afhængighed af de store udenlandske selskaber og bevare forholdsvis lave billetpriser. Erfaringerne fra andre lande synes også at vise, at ophævelse af bevillingssystemet ikke vil garantere fri næring i betydningen af uafhængige, selvstændigt disponerende biografere, men vil betyde kapitalstærke filmsproducenters og biografkæders dominans. Jeg kan i så henseende tiltræde den højtærede justitsministers betragtninger.

Vi kan formentlig i det kommende udvalg drøfte enkeltheder og måske også de eksempler, som den ærede ordfører for forslagstillerne fremførte og kritiserede, på udnyttelse af lovens adgang til at uddele bevillinger til landsorganisationer af samfundsnyttig og folkeopdragende karakter og kommuner. Den ærede ordfører nævnte, at Arbejdernes Oplysningsforbund og nogle af dets afdelinger i en årrække har haft